

מפוקסה של רפתנית בגיל

אן בכר, קב' מחניים

ינואר 1985

לא חשבתי שיבוא היום שנמדוד כל יום את החלב במתח כזה כדי לבדוק אם הכמות ירדה. התיכנון שלנו היה לעבור את המכסה בעשרה אחוזים, ושלושה חודשים לפני סוף שנת המכסות עדיין עוברים את המכסה בחמישה אחוזים. הצטרפנו למסקנה של כולם, שבאופן מוחלט לא כדאי לעבור את המכסה ועלינו לרדת בחמש מאות ליטר ליום. המבצע הראשון, מכרנו את כל הפרות שעמדו לצאת את העדר מטעמי תנובה, התעברות או בירור ביחס לעטינים ורגליים. בשבוע אחד העמסנו עשרים ושתיים פרות על משאיות וזה היה די עצוב. אבל, זה לא יפגע בעדר לעתיד וגם מקל מאד על העבודה היום ובהעברה למכון החדש. אף על פי שרוב המשקים באזור מוכרים פרות מאותה סיבה, הסוחרים ממשיכים לבוא ולפעמים אפשר לראות ארבעה או חמישה סוחרים בבוקר אחד. בשלב הזה הצלחנו להוריד את כמות החלב בשלוש מאות ליטר ליום; עכשיו נשאר לבצע צעד נוסף, שכנראה יהיה ייבוש פרות לפני התאריך. חבל, אבל כך יתאפשר להוריד את עלות המנה, ויחד עם זה לשמור את הפרות בעדר.

בניית מכון החליבה החדש מתקרבת לסיומה. הבנין, האינסטלציה ועבודות המסגרות נסתיימו, וכעת עובדים על החשמל והרכבת המכונות. אחרי חבלי לידה קשים, כביש הגישה למכון גמור, וצריך לציין לשבח את הסבלנות הרבה של נהגי מיכליות החלב, שידעו לתמרן בין ביוב פתוח וערימות חצץ שתמיד הופיעו שם חמש דקות לפני שהמיכלית הגיעה. תיכנון הכביש כלל ערוגות לפרחים ומטפסים לקירות

המכון. כאשר נעבור למכון החדש נהפוך את המכון הישן למחסנים, משרד וחדר צוות. פועלי הבנין, שעבדו בתוך הרפת כבר כמה חודשים, נעשו מומחים לענייני רפת ולא פעם הם הראשונים לבשר לנו על המלטה המתרחשת בתא הקרוב לבנין החדש. אנחנו עדיין לא למדנו מהם את הפטנט לשבת בשמש, בזמן העבודה, כמובן, ולכסות את העיניים עם היד ולהירדם לשעה קלה!

חברת לכיש עובדת עלינו קשות כדי לשכנע אותנו **לקנות "סלף"**. היתרונות של החסכון במזון, בזמן ושיפור פני התחמיץ הם ברורים, אבל קשה לנו היום, שעדיין לא סיימנו את בניית המכון החדש, לבוא למשק ולבקש עוד הוצאה כזאת, במיוחד לאור המצב הכלכלי בארץ. התלבטות נוספת היא שאצלנו בענף נהוג, שכל הרפתנים מתחלקים בחליבות, לכן חלק גדול גם עובדים בהזנה. לא נראה לנו שטוב הדבר כי מספר רב יחסית של רפתנים יעבדו על כלי מסובך כמו ה"סלף".

ברפתות שונות יש **דרכים שונות לקבלת עזרה בעבודה**, אבל נדמה לי שבמחניים יש לנו משהו מקורי. יחד עם עוד כמה חברים מהמשק אני עובדת בהתנדבות כנהגת אמבולנס בעיירה הסמוכה, חצור הגלילית. כמה מעובדי ומתנדבי תחנת מגן דוד אדום בחצור התלהבו מסיפורי הרפת שלנו, והחליטו שהם יתנדבו לעזור בחליבות ובשאר עבודות הרפת. אנחנו מגיעים לשילוב מוצלח של עבודה ברפת בלילה ובאמבולנסים ביום, או להפך. אני רק מקווה, שלא יגיע היום שבעקבות לידה באמבולנס נודיע בקשר האלחוטני על המלטה!

בוקר!

אנא סייע לספר העדר בחידוש מבחני מהירות הגדילה, על ידי רישום מדויק של תאריך הלידה של כל עגל וכן שם האב ומספרו בתעודת הזיהוי של העגל